

Obsah II. dílu

C. ČLOVĚK	8
13. ČLOVĚK V ŘÁDU JSOUCEN	11
§ 54. Člověk jako „živočich vlastníci slovo“ (ZOON LOGON ECHÓN)	11
§ 55. Člověk jako „boží obraz“ (imago dei)	22
14. ČLOVĚK JAKO SUBJEKT	27
§ 56. Člověk jako „res cogitans“ (Descartes)	27
§ 57. „Funkce těla“ a „člověk – stroj“	36
§ 58. Člověk v kontextu morality (Kant)	43
§ 59. Člověk v kontextu dějin (panství a rabství)	50
§ 60. Člověk a vlastnictví (Marx)	57
15. ČLOVĚK A SVOBODA	62
§ 61. Nietzschova idea „nadčlověka“	62
§ 62. Existence a transcendence (Kierkegaard)	71
§ 63. Rozvinutý pojem existence (Sartre)	78
§ 64. Člověk jako „pobyt“ (Dasein)	83
D. BŮH	92
§ 65. Náboženství a filosofie, předpoklady filosofického zkoumání Boha	93
16. BŮH V KŘESŤANSKÉ TEOLOGII A JEHO DŮKAZY	95
§ 66. Otázka po bytí Boha a možnost důkazu bytí (existence) Boha	95
§ 67. Ontologický důkaz Boha	100
§ 68. Kosmologický důkaz	108
§ 69. Teleologický důkaz	114
17. KRITIKY DŮKAZŮ BOŽÍ EXISTENCE A NÁBOŽENSTVÍ VŮBEC	116
§ 70. Kritika tradičních důkazů Boha	116
§ 71. Osvícenská kritika náboženství	123
§ 72. Bůh a pojem	127
§ 73. Náboženství jako odcizení podstaty člověka	133
a) Rodová bytost (Gattungswesen)	137
b) Kritika náboženství v užším slova smyslu	139
§ 74. Nietzschova zkušenost „smrti boha“	142

III. EMPIRICKÝ POSTOJ	151
18. ZKUŠENOST JAKO SVÉBYTNÁ VÝZKUMNÁ SFÉRA	157
§ 75. Úkol kritiky lidských poznávacích schopností	157
§ 76. První fixace zkušenosti jako výzkumného pole, fyziologie rozumu.	162
§ 77. Základy klasické analýzy struktury zkušenosti, duševní geografie	167
19. Moderní teorie zkušenosti - Husserlova fenomenologie	172
§ 78. Přirozený životní postoj a fenomenologická redukce, EPOCHÉ.	173
§ 79. Intencionalita, výchozí určení povahy a šíře fenomenologického výzkumu	177
20. Jazyk	183
§ 80. Strukturalistická inspirace	183
§ 81. Od systému k procesům	187
§ 82. Pohyb difference: dekonstrukce	195
§ 83. Rhizomatika: Gilles Deleuze	199
21. FAKT	202
§ 84. Původní idea „pozitivní filosofie“	202
§ 85. „Zrušení metafyziky“ a idea „logického empirizmu“	206
§ 86. „Logický empirismus“ II.	212
§ 87. Exemplifikace analytického přístupu: Explanace	217
ZÁVĚR	225
Dodatek	226
Petr Abelard	227
Tomáš Akvinský	227
Anselm z Canterbury	228
Aristotelés	229
Aurelius Augustinus	230
Francis Bacon	231
George Berkeley	232
Boethius	233
Giordano Bruno	234
Démokritos z Abdér	235
René Descartes	236
Jan Duns Scotus	237

Johann Gottlieb Fichte	237
Georg Wilhelm Friedrich Hegel	238
Martin Heidegger	240
Hérakleitos z Efezu	241
Thomas Hobbes	241
David Hume	242
Edmund Husserl	243
Immanuel Kant	244
Sören Aabye Kierkegaard	245
Gottfried Wilhelm Leibniz	246
John Locke	248
K. Marx	249
Julien Offroy de La Mettrie	250
Friedrich Nietzsche	251
William Occam	252
Parmenidés z Eleje	252
Platón	253
Jean Jacques Rousseau	254
Friedrich Wilhelm Joseph Schelling	255
Arthur Schopenhauer	256
Baruch Spinoza	257
Rejstřík	258